

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.817/2016/6. szám

A Szegedi Ítéltábla a Bihari Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Bihari Krisztina) által képviselt felperesnek - a Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Mischinger Ádám) által képviselt alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2016. május 4. napján kelt 15.P.21.665/2015/26. számú ítélete ellen a felperes részéről 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25 000 (huszonötezer) Ft másodfokú perköltséget, valamint az állami adóhatóság felhívására a Magyar Államnak 54 687 (ötvennégyezer-hatszáznyolcvanhét) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

A felperes a **(H.) Kft.**-től megvásárolt egy Opel Zafira típusú személygépkocsit 4 100 000 Ft vételárért. A vételár finanszírozására 2008. április 21. napján svájci frank alapú kölcsönszerződést kötött **(kölcsönszerződés száma)** az alperes jogelődjével, a alperes neve-vel (a továbbiakban: alperes), amely alapján az alperes 2 600 000 Ft kölcsönösszeget folyósított. A szerződésben a felek a futamidőt 120 hónapban, a havi törlesztőrészletek összegét 33 264 Ft-ban, a teljes hiteldíjmutatót 10,4 %-ban határozták meg. A szerződés V. pontja szerint a felperes tudomásul vette, hogy a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét (3. sz. mellékletét) képezi az alperes „Kölcsön személyi- és Kis haszon-gépjárművek - Általános Szerződési Feltételek” megnevezésű üzletszabályzata (a továbbiakban: ÁSZF).

A kölcsön visszafizetésének biztosítására a felek - a kölcsönszerződésről készült okirat VII. pontjában rögzítetten - vételi jogot alapítottak az alperes javára a kölcsön felhasználásával vásárolt gépjárműre. Emellett elidegenítési és terhelési tilalmat kötöttek ki a gépkocsira, továbbá megállapodtak abban, hogy annak törzskönyve az alperes letéti őrzésébe kerül, és azt az alperes csak akkor köteles kiadni a felperesnek, ha a felperes a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségeit maradéktalanul teljesítette.

Az ÁSZF „A Kölcsönszerződés célja, fedezete” című I., „Elidegenítési és terhelési tilalom; a törzskönyv” című IV. és a A kölcsönszerződés kötelező biztosítékai: vételi jog” című XI. fejezete a fenti biztosítékokkal kapcsolatosan - a perbeli jogvita fellebbezési eljárást is érintő körben - az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

- I.3 pont: „Az adós tudomásul veszi, hogy a kölcsönszerződés elsődleges fedezete a gépjármű, és ezért hozzájárulását adja, hogy a hitelező a gépjárműre az adós tulajdonszerzésének időpontjával

vételi jogot, annak biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat alapítson, valamint - nem szerződésszerű teljesítés esetén - a hitelező elvonja az adós birtokláshoz, használathoz, hasznosításhoz való jogát, hogy a törzskönyvet a teljes futamidő során letéti őrzésben tartja és az ÁSZF-ben foglaltak szerint felhasználja."

- IV. 23. pont: „Az Adós kötelezettséget vállal arra, hogy a Kölcsönszerződésből eredő valamennyi fizetési kötelezettsége maradéktalan teljesítéséig a Gépjárművet nem idegeníti el, és nem terheli meg a Hitelező előzetes írásbeli hozzájárulása nélkül. Az Adós és a Hitelező az Adósnak a Gépjármű feletti tulajdonszerzésével egyidejűleg a Hitelező javára alapított vételi jog biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat kötnek ki a Gépjárműre. Az Adós kötelezettséget vállal arra, hogy a gépjármű-törzskönyv kiadása iránti kérelmet a jelen pont szerinti tartalommal, a forgalmi engedély kiállításával egyidejűleg, az Okmányirodához benyújtja, vagy a Szállítóval, illetve - megbízási szerződés alapján történő adásvétel esetén - a Megbízottal benyújtatja.

Az Okmányirodához benyújtott kérelemben a törzskönyv kizárólagos jogosultjaként a Hitelezőt, kézbesítési címként a Hitelező székhelyét kell megjelölni, és kérelmezni kell a Hitelező Kölcsönszerződés és a jelen ÁSZF 69. pontja alapján fennálló vételi jogának, valamint a jelen pont szerinti elidegenítési és terhelési tilalomnak a Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal nyilvántartásába történő bejegyzését.

Amennyiben a Hitelező által kiállított kérelem a törzskönyv kiállításának felfüggesztését írja elő, úgy ezt köteles az Adós az illetékes hatóságnak benyújtani."

- IV.24. pont: „Az Adós a Hitelező javára a Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal nyilvántartásába bejegyzésre került korlátozásokat a Kölcsönszerződésből eredő tartozása maradéktalan kiegyenlítéséig nem jogosult törölni, és ezen időpontig kizárólag a Hitelező jogosult a törzskönyv illetékes hatóságtól történő átvételére és letétként való őrzésére, valamint az a feletti rendelkezésre.... A Hitelező, mint a törzskönyv kizárólagos jogosultja, a futamidő alatt bármikor jogosult a törzskönyv kiállítását kérni az illetékes hatóságtól, a Hitelező köteles azt kizárólag átvenni és a kölcsönszerződésből eredő valamennyi tartozás kiegyenlítéséig őrizni."

- IV.27. pont: „A Hitelező a birtokába került törzskönyvet a Kölcsönszerződés megszűnését követően akkor bocsátja az Adós rendelkezésére, illetve a felfüggesztett törzskönyv kiállítását az Adós költségén akkori kéri az Okmányirodától - amennyiben erre lehetőség van - úgy közvetlenül az Adóst megjelölve a törzskönyv jogosultjaként - ha az Adós a Kölcsönszerződésből eredő valamennyi fizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tesz. Ezzel egyidejűleg a Hitelező hozzájárulását adja a jelen ÁSZF 23. pontjában foglalt bejegyzéseknek (elidegenítési és terhelési tilalom, vételi jog) a Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal nyilvántartásából való törléséhez."

- XI.70. pont: „A vételi jogot alapító megállapodás a Gépjármű feletti tulajdonjog Adós általi megszerzésének napján lép hatályba és a hatályba lépésétől számított 5 (öt) évig marad hatályban."

- XI.71. pont: „Az Adós és a Hitelező kifejezetten megállapodnak abban, hogy abban az esetben, ha a kölcsönszerződés lejárt a 5 (öt) évet meghaladja, külön okiratban egy másik vételi jogot is alapítanak."

A felek az ÁSZF 71. pontjában hivatkozott újabb opciós szerződést a kölcsönszerződéssel egyidejűleg megkötötték azzal, hogy az „a kölcsönszerződés futamideje 5. évének elteltét követő első naptári naptól lép hatályba és 5 évig hatályos („Szerződés Vételi Jog Alapítására" 16. pont).

Az alperes a kölcsönszerződés alapján a 2014. évi XL. tv. (DH2. tv.) szerinti elszámolást, abban az ügyleti kamatláb induló mértékét 9,13 %-ban határozta meg. Az elszámolást a felperesnek megküldte, az felülvizsgáltként minősül.

A felperes módosított keresetében a **(kölcsönszerződés száma)**. számú kölcsönszerződés egésze

érvénytelenségére alapítottnan kérte annak jogkövetkezményeként a szerződés határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánítását és az alperes kötelezését 656 482 Ft megfizetésére. Másodlagos keresete az egyedi szerződés III. pontjának a „Kölcsönszerződés devizaneme: CHF” kitétele érvénytelenségére hivatkozva az elsődleges keresetben megjelölt jogkövetkezmény alkalmazására irányult. Kérte továbbá a kölcsönszerződés V. pontja szerinti választottbíróági kikötés és az ÁSZF 100. pontja érvénytelenségének megállapítását azok tisztességtelenségére tekintettel, a kölcsönszerződés VII. „vételi jog” pontja, az ÁSZF XI. fejezet 71. pontja, és a kölcsönszerződéshez kapcsolódó „Szerződés vételi jog alapítására” elnevezésű megállapodás érvénytelenségének megállapítását, valamint az alperes kötelezését a kölcsönszerződéssel érintett Opel Zafira típusú személygépkocsi törzskönyvének kiadására. A szerződés érvénytelenségének jogalapjaként a Hpt. 203. § (6), (7) bekezdésére, 210. § (2) bekezdésére hivatkozott, továbbá a Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c), d) és e) pontjaiba ütközést jelölte meg, részletezve az ezzel kapcsolatos álláspontját. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként részletesen levezetett számítása szerint a keresetben megjelölt összegű „túlfizetés” mutatható ki a javára. A törzskönyv kiadása iránti keresete kapcsán kiemelte, a törzskönyv birtokban tartása az opciós joghoz kapcsolódó biztosíték, s miután az alperes opciós joga megszűnt, a törzskönyvet köteles kiadni a részére.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte a Pp. 157. § a) pontja és a 158. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Pp. 130. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra is, utalva a szerződésben kikötött választottbíróági megállapodásra, míg a másodlagos permegszüntetési kérelmét arra alapította, hogy a kereset nem felel meg a 2014. évi XL. tv. (DH2 tv.) 37. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

Érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, elsődlegesen arra hivatkozással, hogy a felperes követelése elévült, mert a szerződés megkötésétől a marasztalás iránti kereseti kérelem előterjesztéséig több mint 5 év eltelt. Másodlagosan - a szerződés érvénytelenségének megállapítása esetére - kérte azt érvényessé nyilvánítani az érvénytelenségi ok kiküszöbölésével 9,13 % mértékű induló ügyleti kamatláb meghatározása mellett.

A vételi jog időtartama és a törzskönyv kiadása iránti kereseti kérelmet illetően kiemelte, a peres felek az 1959-es Ptk. 374. § (2) bekezdésével összhangban öt éves időtartamra alapítottak vételi jogot, azt pedig jogszabály nem tiltja, hogy a felek egymást követően vételi jogot több ízben is kikössenek. Hangsúlyozta, a felperesnek a kölcsönszerződésből eredően tartozása áll fenn, ezért az ÁSZF I.3., IV.23., 24. és 27. pontjaiban foglaltak alapján a törzskönyvet jogszerűen tartja birtokban. Kiemelte, a gépjárműre alapított vételi jog, az elidegenítési és terhelési tilalom, illetve a törzskönyv birtokban tartásának joga külön-külön biztosítja a kölcsönszerződésből eredő követelését.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a 2008. április 21. napján kelt **(kölcsönszerződés száma)**. ügyletazonosítójú kölcsönszerződést érvényessé nyilvánította akként, hogy az induló ügyleti kamatlábat évi 9,13 %-ban határozta meg. Megállapította, hogy a fenti számú kölcsönszerződés V. pontjának az ÁSZF 100. pontja szerinti választottbíróági kikötésre, valamint VII. pontjának az ÁSZF 71. pontjára utaló rendelkezése, továbbá az ÁSZF XIII.100. pontja, a XI. pont 71. pontja és a kölcsönszerződéshez kapcsolódó „Szerződés vételi jog alapítására” elnevezésű megállapodás érvénytelen. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 95 000 Ft perköltséget. A feljegyzett elsőfokú eljárási illetékből a felperest 100 270 Ft, míg az alperest 11 140 Ft állam javára történő megfizetésére kötelezte. Részletesen kifejtett indokai szerint a felperes által megjelölt érvénytelenségi okok közül az ügyleti kamat éves %-os értéke meghatározásának hiányára való hivatkozást fogadta el megalapozottnak azzal, hogy az érvénytelenség jogkövetkezményeként a kamat meghatározásával a szerződést érvényessé nyilvánította.

Megállapította, hogy a szerződés vételi jogra vonatkozó VII. pontjának az ÁSZF XI.71. pontjára utaló kitétele, továbbá az ÁSZF XI.71. pontja, illetve a „Szerződés vételi jog alapítására” elnevezésű szerződés az 1959-es Ptk. 374. § (2) bekezdésének kógens rendelkezéseit megkerülik, ezáltal az 1959-es Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján érvénytelenek.

A törzskönyv kiadása iránti keresetet illetően mindenben osztotta az alperes álláspontját, kiemelve, hogy az ÁSZF I.3., IV.23., 24. és 27. pontjai értelmében az alperes mindaddig jogosult a törzskönyv birtokban tartására, amíg a felperes a szerződésből eredő valamennyi fizetési kötelezettségének eleget nem tesz, s miután a felperesnek kiegyenlíthetetlen tartozása van, a törzskönyv kiadását jogszerűen nem kérheti. Hangsúlyozta, a törzskönyv birtokban tartása a kölcsönszerződéshez, és nem az alperest megillető vételi jog gyakorlásához kapcsolódó biztosíték, azaz olyan önálló biztosíték, amely a szerződés további biztosítékaitól (vételi jog, elidegenítési és terhelési tilalom) független.

A felperes az ítélet ellen előterjesztett módosított fellebbezésében kérte kötelezni az alperest az **(gpjmű forgalmi rendszáma)** forgalmi rendszámú Opel Zafira típusú gépjármű törzskönyvének kiadására. Ennek indokaként hivatkozott egyrészt az opciós szerződés és az ÁSZF I.3. és IV.27. pontjának érvénytelenségére, és ezzel összefüggésben arra, hogy az alperesnek nincs érvényes jogcíme a törzskönyv birtokban tartására, míg követelésének másik jogalapjaként továbbra is azt jelölte meg, hogy a kölcsönszerződésből eredő tartozását maradéktalanul kiegyenlítette. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére nem rendelkezett a törzskönyv kiadásáról, hogy az opciós szerződés egésze érvénytelenségét megállapította. Utalt a Kúria Pfv.V.21.971/2016/5. számú ítéletében foglaltakra, amely szerint a törzskönyv birtokban tartása az opciós jog biztosítéka, járulékos jellegű, amely az elsődleges biztosíték jogi sorsát osztja, s miután az opciós jog megszűnt, az alperesnek nincs érvényes jogcíme a törzskönyv birtokban tartására, ezért köteles annak kiadására.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítélete módosított fellebbezéssel érintett rendelkezéseinek helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta, a gépjármű törzskönyve birtoklásának joga a vételi jogtól független, önálló biztosítéka a kölcsönszerződésnek, s mivel a felperes a szerződésből eredő összes fizetési kötelezettségének nem tett eleget, az ÁSZF IV.23. és 24. pontjai alapján a törzskönyvet jogszerűen tartja birtokban. Érvelése szerint a felperesnek az ÁSZF I.3. és IV.27. pontjai érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelme meg nem engedett keresetváltoztatásnak minősül, ezért érdemben nem vizsgálható.

A fellebbezés **alaptalan.**

A felperes a másodfokú eljárásban visszavonta a perbeli kölcsönszerződés érvénytelenségére alapított fellebbezését, és kizárólag a törzskönyv kiadása iránti kereseti kérelmének elutasítását sérelmezte. Az elsőfokú bíróság e kérdésben elfoglalt álláspontja helytálló, az alábbiak szerint részben kiegészített indokokkal.

Az ítéletábra előjáróban kiemeli, a felperes a fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozata szerint az ÁSZF I.3. és IV.27. pontjai érvénytelenségére a törzskönyv kiadása iránti fellebbezési kérelme indokaként hivatkozott, ami nem ütközik sem a keresetváltoztatás, sem a fellebbezés kiterjesztésének Pp. 247. § (1) és (2) bekezdésén alapuló tilalmába, így a fellebbezés elbírálása során az ítéletábra - a későbbiekben részletezettek szerint - vizsgálta e szerződési kikötések érvénytelenségét.

Tény, hogy a peres felek a kölcsönszerződés megkötésekor megállapodtak abban, hogy az alperes a kölcsönből vásárolt gépjármű törzskönyvét a teljes futamidő alatt letéti őrzésben magánál tartja (ÁSZF I.23.). Az ítéletábra egyetért az alperesnek azzal az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontjával, miszerint a törzskönyv alperesnél történő letétbe helyezésére kettős biztosítéki célból került sor. Az ÁSZF tényállásban idézett pontjaiból kitűnően a letét volt hivatott biztosítani egyrészt az alperes gépjárműre kötött vételi jogát, valamint az e joghoz kapcsolódóan kikötött elidegenítési és terhelési tilalmat, másrészt a kölcsön visszafizetését. Az előbbire utal az ÁSZF IV.23. pontja, amely az alperes javára alapított vételi joggal, valamint az elidegenítési és a terhelési tilalommal összefüggésben rendelkezik az alperes törzskönyv feletti jogosultságáról, míg a letét kölcsönszerződést biztosító szerepét egyértelművé teszik az ÁSZF IV.24. és 27. pontjai, amelyek félreérthetetlenül rögzítik a felek megállapodását, miszerint az alperes csak akkor köteles a felperes rendelkezésére bocsátani a törzskönyvet, ha a felperes a kölcsönszerződésből eredő valamennyi fizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

A jelen perben alkalmazandó Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1959-es Ptk. 462. § (1) bekezdése értelmében letéti szerződés alapján a letéteményes köteles a letevő által rábízott dolgot időlegesen megőrizni. A letéti szerződés alapján nyújtandó főszolgáltatás, a letéteményes elsődleges kötelezettsége ennek megfelelően a letett dolog őrzése. A letétnek ugyanakkor lehet a szűken vett őrzésen túlmutató célja is: szolgálhatja egy jogügylet megvalósítását, vagy lehet biztosíték is. Ilyen esetben a felek - az 1959-es Ptk. 200. § (1) bekezdésében megfogalmazott szerződési szabadság elvéből, azaz a kötelmi jogi szabályok diszpozitív jellegéből adódóan, és tiltó rendelkezés hiányában - úgy is megállapodhatnak, hogy a letevőt a letéti szerződés felmondásának joga mindaddig nem illeti meg, amíg annak biztosítéki szerepe fennáll. Ennek megfelelően nem volt akadálya annak, hogy a perbeli esetben a felek az alperes javára alapított vételi jog, valamint a kölcsön visszafizetésének biztosítása céljából állapodjanak meg a törzskönyv alperesnél történő letétbe helyezéséről. A biztosítéki célú letét jogszerűségét erősíti a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 100. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés, amely szerint törzskönyvvel jogszerűen rendelkező ügyfélnek kell tekinteni a pénzügyi intézményeket, a gépjármű-kereskedőket, a zálogjogosultat vagy más olyan természetes személyt, gazdálkodó szervezetet, akinél/amelynél a törzskönyvet a jármű tulajdonosa pénzügyi követelés fejében letétbe helyezte, ha ez a rendelkezési jogot megalapozó okiratból megállapítható. Mindez azt jelenti, hogy az ÁSZF-nek a törzskönyv biztosítéki célból történő letéti őrzésére vonatkozó, illetve arra utaló rendelkezései, így a felperes által kifogásolt I.3. és IV.27. pontjai nem ütköznek jogszabályba, nem irányulnak jogszabály megkerülésére, és - a rendelkezésre álló peradatok szerint - egyéb okból sem érvénytelenek, így a felperesi követelés megalapozottságának vizsgálatakor az abban foglaltak nem hagyhatók figyelmen kívül.

Annyiban helytálló a felperes álláspontja, hogy az alperes az opciós jogára alapítottan nem tarthatja magánál jogszerűen a törzskönyvet. Amint ugyanis arra az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott, az 1959-es Ptk. 375. § (4) bekezdése szerint alkalmazandó 372. § (2) bekezdése értelmében a vételi jogot legfeljebb öt évre lehet kikötni; az ezzel ellentétes megállapodás semmis. Erre figyelemmel a kölcsönszerződés VII. pontjában rögzített megállapodással alapított vételi jog a szerződéskötéstől számított 5 év elteltével, azaz 2013. április 21. napján megszűnt, míg a „Szerződés vételi jog alapítására” elnevezésű - külön okiratba foglalt -, és az alperes részére újabb vételi jogot engedő szerződés, valamint az ÁSZF ezen újabb opciós jog keletkezésére utaló XI.71. pontja az 1959-es Ptk. 372. § (2) bekezdésének megkerülésére irányul, s ez okból semmis (1959-es Ptk. 200. § (2) bekezdés). Mindez egyben azt is jelenti, hogy a törzskönyv letéti őrzésének opciós jogot biztosító funkciója megszűnt, így a továbbiakban az alperes az opciós jogára hivatkozással valóban nem

tagadhatja meg jogszerűen a törzskönyv kiadását.

Ugyanakkor a fentebb indokoltak szerint a felek jogszerűen kiköthették a kölcsön visszafizetésének atipikus biztosítékaként a törzskönyv alperesnél történő letéti őrzését mindaddig, amíg a felperes a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségeit nem teljesíti maradéktalanul. Az alperes állítása szerint a felperesnek jelenleg 1 492 592 Ft tartozása áll fenn a kölcsönszerződés alapján, így a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a felperest terhelte annak a bizonyítása, hogy az alperesi állítással szemben fizetési kötelezettségeit hiánytalanul teljesítette. A felperes e tekintetben nem hivatkozott arra, hogy az alperes tartozáskimutatása téves számításon vagy hibás adatokon alapul, a kölcsön hiánytalan visszafizetését kizárólag arra hivatkozással állította, hogy a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdésében előírt egyes tartalmi elemek hiánya, továbbá az ún. árfolyamkockázat reá telepítése miatt érvénytelen. Az elsőfokú bíróság a hivatkozott érvénytelenségi okok közül csupán az induló ügyleti kamatláb megjelölésének elmaradása miatti érvénytelenséget találta megállapíthatónak, az ezen hiányosságból eredő érvénytelenségi okot azonban az ügyleti kamat meghatározásával kiküszöbölte. Az ily módon érvényessé vált szerződés a felperes fizetési kötelezettségeit, s ebből adódóan az alperesi tartozáskimutatás helyességét nem érintette. A felperes az érvénytelenség körében előterjesztett fellebbezését visszavonta, ezáltal az elsőfokú ítélet ezzel kapcsolatos rendelkezései jogerőre emelkedtek, következésképpen az érvényessé nyilvánított szerződési tartalom alapján vizsgálható a felek közötti elszámolás. A felperes viszont azt maga sem állította, hogy az érvényessé nyilvánított szerződési tartalom alapján sem áll fenn tartozása az alperessel szemben, ezért a törzskönyv kiadására irányuló igénye megalapozatlan.

Megjegyzi az ítélet tábla, a felperes által hivatkozott, a Kúria által hozott eseti döntés jelen ügyben nem tekinthető irányadónak, miután nem a perbelivel azonos tartalmú általános szerződési feltételek alapján bírálta el a bíróság a törzskönyv kiadása iránti kereseti kérelmet. A hivatkozott döntés alapjául szolgáló ÁSZF rendelkezéséből kitűnően a törzskönyv birtokban tartásának joga kizárólag az opciós szerződés biztosítékaul szolgált, nem a kölcsönszerződés biztosítékaként került kikötésre, így a vételi jog megszűnésével az adott per alperese már nem volt jogosult a törzskönyv birtokban tartására.

A kifejtettetekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes a szerződés érvénytelenségére vonatkozó és marasztalásra irányuló fellebbezési kérelmét visszavonta, ezért az ehhez kapcsolódóan felmerült fellebbezési eljárási illeték 10 %-ra történő mérséklésének volt helye az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 58. § (7) bekezdés alapján. Ezzel szemben a felperes törzskönyv kiadása iránti fellebbezése nem vezetett sikerre, így az ehhez kapcsolódó, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján meghatározott mértékű fellebbezési eljárási illeték viselésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles.

A felperes a fellebbezése eredménytelenségére tekintettel a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes fellebbezési eljárási költségeinek viselésére, amelynek összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint 4/A. §-a alapján állapította meg.

Szeged, 2016. október 26.

Dr. Szeghő Katalin sk.

. Lengyel Nóra sk.

Dr. Tóth Gabriella sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró